ଶ୍ରୀ ତୁଳସୀ

ବନାମ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାରୋ (ମୃତ)

ନଭେମ୍ବର 6,1996

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି.ବି. ପଟ୍ଟନାୟକ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882 :

ପଟ୍ଟା – କୃଷି ଜମି – ପ୍ରତିବାଦୀ ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି ଦାବି କରି ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦଖଲ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା – ପ୍ରତିବାଦୀ – ଅପିଲକାରୀ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଜଣେ ରୟତ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ରାଜସ୍ୱ ନଥି ତାଙ୍କୁ ଏହିପରି ଦର୍ଶାଉଛି – ଦର୍ଶାଯାଇଛି, ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନାମ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ 1951-52 ରୁ 1971-72 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜସ୍ୱ ନଥିରେ 'ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରୟତ' ଭାବରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ଏବଂ ସେ 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ସମ୍ପତ୍ତିର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ କେବଳ ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ : ସେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରୟତ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲଚ୍ୟୁତ ପାଇଁ ଦାୟୀ ।

'ପଟ୍ଟା' ଏବଂ 'ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି' – ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ – ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2585/1980

ଆର.ଏସ୍.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 138/1979 ରେ ସିମଲାରେ ସ୍ଥିତ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 16.6.80 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍.କେ. ସଭରୱାଲଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ପି. ମହାନ୍ତି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଆର୍ ଏସ୍ ଏ ସଂଖ୍ୟା 138/79, ଜୁନ୍ 16, 1980 ତାରିଖରେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମକଦ୍ଦମାର ଫଏସଲା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଏହି ଅପିଲ ।

ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ, ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟର ମହଲ କନ୍ୟାର୍କ ପରଗନା ଚୁରାହ ତହସିଲ ଭଟିୟାତ ଜିଲ୍ଲା ଚମ୍ବାରେ ଅବସ୍ଥିତ ବିଭିନ୍ନ ଖସରା ସଂଖ୍ୟାର 12.4 ବିଘା ଏବଂ 22.4 ବିଘା ମକଦ୍ଦମା ସମ୍ପତ୍ତି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ଥିଲା । ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଖଲ ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତିଧାରୀ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ମକଦ୍ଦମାରେ ଏକ ଉଚ୍ଛେଦ

ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ବହିଷ୍କୃତ କରାଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏହା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଯେ, ଯଦିଓ ପକ୍ଷମାନେ ସମ୍ପର୍କୀୟ, ସେ କେବଳ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ଜଣେ ରୟତ ଏବଂ ସେ ଉତ୍ତରଦାତା-ଜମି ମାଲିକାଣୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଯତ୍ନ ନେଉଥିବା ସମୟରେ ଉତ୍ପାଦ ପ୍ରଦାନ କରି ଜଣେ ରୟତ ଭାବରେ ଜମି ଚାଷ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ସ୍ୱୀକୃତ ସ୍ଥିତି ହେଉଛି ଯେ, 1951-52 ରୁ 1971-72 ଅବଧି ପାଇଁ ରାଜସ୍ୱ ନଥି ସୂଚିତ କରେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ 'ଗାର୍ ମାରୁସି' ଭାବରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରୟତ" । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 105 ଦଖଲ ପଟ୍ଟାକୁ ଏହିପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ : "ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ପଟ୍ଟା ହେଉଛି ଏପରି ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାର ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ, ଯାହା କିଛି ନିଶ୍ଚିତ ସମୟ ପାଇଁ, ବ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ବା ନିହିତ, କିମ୍ବା ଚିରସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ, ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟକୁ ବିଚାରକୁ ନେଇ, କିମ୍ବା ଅର୍ଥ, ଫସଲର ଭଣ୍ଡାର, ସେବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟବାନ ବସ୍ତୁର ପ୍ରତିବଦଳରେ କରାଯାଇ ଥାଏ, ଯାହା ଅନ୍ତରଣଗ୍ରାହୀ ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର ସମୟ ସମୟରେ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବସର ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଯିଏ ଏହିପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଏହା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ ଯେ, ପଟ୍ଟା ସର୍ବଦା ଲିଖିତ ହେବା ଉଚିତ । ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ଉପଭୋଗ ଅଧିକାରର ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ପାଇଁ କରାଯିବ, ବ୍ୟକ୍ତ କିମ୍ବା ନିହିତ ଏବଂ ପ୍ରଦାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଆଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟର ବିଚାର ପାଇଁ, ଅନ୍ତରଣଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରେ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ସାମୟିକ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଏହାର ବିଚାର ପାଇଁ ଏବଂ ଅନ୍ତରଣଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଜମି ସ୍ଥାନାନ୍ତର ଏବଂ ଏହାକୁ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ଏକ ରାଜିନାମା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ମୌଖିକ କିମ୍ବା ଲିଖିତ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକୃତି ଉପରେ ପଟ୍ଟା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନାମ ନଥିରେ 1951-52 ରୁ 1971-72 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବଧି ପାଇଁ "ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରୟତ" ଭାବରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ଉପସଂହାର ହେଉଛି ଯେ, ସେ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ରୟତ, ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଖଲଚ୍ୟୁତି ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ, ସେ ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି, ତାହା ଅପୋଷଣୀୟ । ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ନାହିଁ, ସମ୍ପତ୍ତିର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦଖଲର କୌଣସି ଅଧିକାର ବିଷୟରେ କହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଦଖଲ କରିବାର ଶତ୍ରୁତାପୂର୍ଣ୍ଣ ସର୍ବଦା ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଦାତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାଏ; ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ଦାତାଙ୍କ ସମ୍ମତିରେ ଦଖଲ ପାଆନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେପରି ପଚରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ଖାଲି କରିବାକୁ ଉତ୍ତରଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମାମଲାରେ, ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ସମ୍ପତ୍ତିର ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହେବା ଅନୁଚିତ ଯେ, ସେମାନେ କେବଳ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାର ପହଞ୍ଚିବାରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ କେବଳ ଜଣେ ଅନୁଜ୍ଞପ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ଅପିଲକାରୀ ଜଣେ ରୟତ ଏବଂ ସେ କେବଳ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବହିଷ୍କୃତ କରିବା ପାଇଁ ଦାୟୀ ରହିବେ । ଯଦି ସେ ଅନ୍ୟଥା ସମ୍ପତ୍ତିର ପ୍ରଜାସ୍ୱତ୍ୱ ଅଧିକାର ପାଇବାକୁ ହକଦାର, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକାର ପାଇ ପାରିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ରହିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।
କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

<u>ଅସ୍ବୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ। "

ଅନୁବାଦିକା : ସସ୍ମିତା ନାଏକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ